dominus deus meus qui dedit dauid filium ſapientiſſimum ſuper populum hūc plurimū. iij. Regum. v.

Edificato tēplo dixit ſalomon coram vniuerſo populo benedictus dn̄s deus iſrahel. iij. Regum. viij.

Fecit dauid principem vnum ad confitendum deo aſaph et fratres eius et ſequitur Benedictus dominus deus iſrahel ab eterno et vſqȝ in eternum. i. Parali. xvi.

Vidēs eſdras aīm regis artaxerſis bonū ad iudeos ait benedictus dn̄s deus patrum noſtrorum Eſdre vij. et. viij.

Cōpleto muro ciuitatis iheruſalē ſb eſdra et neemia dixerūt leuite ſurgite et benedicite deo ab eterno et vſqȝ in eternū. Neemie. ix.

Sara filia raguelis cū cōpleret ōracionē dixit bn̄dictū ē nomē tuū deus patrū noſtrorū q̄ cū iratus fueris miſericordiā facies Tho. iij.

Thobias filiū ſuū iſtruxit dicēs ōni tpe benedic deo et pete ab eo vt vias tuas dirigat Thobie. iiij.

Raguel ⁊ vxor eiꝰ vidētes ꝙ thobiam iuniorē non lederet demoniū dixerūt benedicimꝰ deū iſrahel quia nō accidit nobꝭ vt putabaꝰ Tho. viij.

Angelꝰ raphahel monuit vtrūqȝ thobiam vt benedicerent deum celi Thobie. xij.

Ozias pūceps videns iudith cū capite holofernis ait benedictus deꝰ qui creauit celū et terrā Judith. xiij

Daniel poſt reuelacionē ſibi factā ait ſit nomen domini benedictum Danielis. ij.

Tres pueri ī camino deum benē dixerūt Danielis. iij.

Ob tētā de hoſtibus victoriā ⁊ altari edificato ſub iuda machabeo filij iſrahel benedixerūt deū. ij. Machabeorum. x.

Tribulaciones paciēs paulꝰ ait benedictꝰ deus pater domini nr̄i iheſu criſti. ij. Corintheorum. i.

Audiui hoīes dicentes ſedenti in throno et agno. Benedictio et claritas honor et gloria ⁊c. Apoca. v.

De benedictione patrum antiquorum.

Melchiſedech rex ſalem reuertenti abraham a cede quatuor regum ait benedictꝰ abraham deo excelſo Geneſis. xiiij.

Benedixit iſaac iacob dicens det tibi deꝰ de rore celi et de pinguedine terre habundanciam. Geneſis. xxvij.

Benedixit iacob filijs ioſeph effraim et manaſſe et eciam filijs ꝓprijs ſingulis dans propriam benedictionē Geneſis. xlix. Dicit dn̄s moyſi ſic bn̄dices filijs iſrl̄. Moyſes ātē mortē bn̄dixit filijs iſrl̄ dicēs Dn̄s de ſyna venit et de ſeyr ortꝰ ē nobꝭ. Deutro. xxxiij. In cātico de victoria habita de ſiſara dicit benedicta inter mulieres iahel vxor abercinei Judicū. v.

Noemi vidēs nurū ſuā ruth a booz fuiſſe honoratam dixit bn̄dictus ſit a domino quoniam eādē graciā quā viuis ꝓbuerat ſeruauit et mortuis Ruth. ij.

Comēdās booz ruth ꝙ ad deū iſrahel confugerat ait benedicta es a deo filia que priorem miſericordiā poſteriori ſupaſti Ruth. iij.

Nūciatū eſt dauid ꝙ viri iabes galaad ſepeliſſent ſaul dixitqȝ ad eos benedicti vos a domino q̄ feciſtis miſericordiam hāc cū ſaul. ij. Regū. ij

¶ Apprehẽdẽs raguel dexterã filie ſue tradidit thobie dicens de9 abraham ꝛc. Thobie. vij.

¶ Gabelus ingreſſus domũ et thobiam ibi inueniẽs ait Benedicat te deus iſrahel quia filius es viri optimi iuſti et timẽtis deũ ꝛ elemoſinas facientis. Thobie. ix.

¶ Ozias princeps populi dixit ad iudith benedicta es filia a dño deo excelſo p̄ omnib9 mulieribus ſup terram. Judith. xiij.

¶ Factũ eſt vt audiuit elizabꝫ ſalutacionẽ marie exclamauit dicẽs Benedicta tu in mulierib9 ꝛc. Luce. i.

¶ Cõpleta pmiſſiõe fcã ſymeoni a ſpũ ſcõ accepit ihm i vlnas et benedixit deũ dicẽs nũc dimittis. Lu. ij.

¶ De benignitate ꝛ miſericordia di

Rogans abrahã p ſodomitis dñm et quaſi importune petens ſemp tñ deus benigne reſpõdit vt patet. Geneſis. xviij.

¶ Item fugienti iacob a facie fratris ſui dñs benigne ꝛ clemẽter apparuit Geneſis. xxviij.

¶ Itẽ redeũti ab iſecutiõe ſoceris ſui eũ liberauit. Geneſis. xxx. et. xxxi

¶ Ait dñs moyſi dimitte me vt iraſcat̃ furor meus cõtra populũ meuꝫ iſtũ cerno eni ꝙ dure ceruicis ſit q̄ſi diceret tu me tenes vt non poſſim eos cõterere et delere. Exodi. xxxij.

¶ Nota q̄ pie eſt dñs locutus ad nathan de dauid et de domo eius. ij. Regũ. vij.

¶ Ezechias rex iuda dixit dñs ppiciabitur cũctis qui i toto orbe requirũt eũ ij. Para. xxx.

¶ Balach vocauit balaã vt malediceret filijs iſrl̃ ſꝫ iꝰ e ſp e cõtrario bñ dixit eis. Numeri. xxiij. et. xxiiij.

¶ Nabuchodonoſor vidit cũ azaria et ſocijs ei9 ſimilẽ filio dei i fornace ardẽti ſedentẽ. Danielis. iij.

¶ Itẽ ſuſãnaꝫ. dñs benigne liberauit ab iniuſtis ſenib9. Danielis. xiij.

¶ Item de daniele in lacu leonum. Danielis. xiiij.

¶ Machabe9 ꝛ cũ eo contra thimotheũ pugnantes habuerũt auxilium dei apparuerunt duo viri. ij. Machabeorum. x.

¶ Itẽ i plio cõt̃ liſiã. ij. Mach. xi.

¶ Saluator in domo ſymonis leproſi benigne diſcubuit. Mathei. xxvi et. luce. vij.

¶ Mariã magdalenã pie defendit cõt̃ ipm ſymonẽ ꝛ phariſeos. Lu. vij.

¶ Item contra martham conquerentem. Luce. x.

¶ Itẽ cõtra diſcipulos ppter effuſionẽ vnguenti. Mathei. xxvi.

¶ Venientibus ac capiẽtib9 miſeris ꝯtiſiã xpm dixit eis ſi me q̄ritis ſinite hos abire. Johãnis. xviij.

¶ Sciebat eni ꝙ apli nõ erãt pati ad martiriũ ſuſtinẽdum. Et ideo infirmitati eorũ condeſcendens voluit vt parcerent eis.

¶ Petrũ poſt trinã negacionẽ latrimãtẽ benigne reſpexit et ad miſericordiã accepit. Luce. xxij.

¶ Thome dubitãti ſe palpãdũ p̄buit et i fine ſolidauit. Johãnis. xx.

¶ Dum lapidaretur ſtephan9 ſe illi oſtendit et eum ad ſuſtinendum animauit. Actuũ. vi.

Paulũ benigne cõuertit. Actuũ. viij

¶ De blaſphemia.

Filius mulieris iſrahelite precepto domini lapidatus fuit in deſerto quia nomẽ domini